

(2018 р.) метою початкової освіти є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь відповідно до вікових та індивідуальних психофізіологічних особливостей і потреб, формування цінностей, розвиток самостійності, творчості.

Сказане вище дає підстави стверджувати, що комунікативна компетентність розуміється нами як інтегрована здатність особистості, що виявляється передусім через набуття досвіду комунікативної діяльності, уміння усно і письмово висловлювати свої думки, почуття в різних комунікативних ситуаціях, зокрема в побуті, освітньому процесі, культурному житті, чітко й аргументовано пояснювати факти, а також через формування мотиваційно-ціннісної основи спілкування, відчуття краси слова, усвідомлення ролі мови для ефективного спілкування та культурного самовияву, готовність уживати українську мову як рідну в різних життєвих ситуаціях.

У більшості випадків на уроках української мови ігнорується текст як основна дидактична одиниця, а «де немає тексту, на думку М. Бахтіна, там немає і об'єкту для дослідження і мислення» [1, с. 439]. Позаяк саме текстоцентричний підхід до вивчення української мови в початковій школі, на наш погляд, якнайкраще сприяє розвитку комунікативної компетентності учнів.

Тож цілком виправданим підходом у формуванні комунікативної компетентності учнів початкової школи буде використання тексту як предмету та засобу учіння. Успішність виконання окресленого завдання значною мірою залежить від рівня розвитку уваги, пам'яті, мислення, мовлення, особливостей характеру, темпераменту учнів початкової школи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бахтин М. М. Проблемы речевых жанров / М.М. Бахтин // Литературно-критические статьи. Москва, 1986. – С. 428–472.
2. Бібік Н. М. Формування предметних компетентностей в учнів початкової школи / Н.М. Бібік. – Київ, 2014. – 346 с.
3. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики: під заг. ред. О. В. Овчарук. Київ, 2004. – 112 с.

Анна Дресвянникова,

студентка магістратури, групи м11

Факультет психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **К.І. Степанюк**

к.пед.н., доцент (БДПУ)

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ЗАГАЛЬНІ АСПЕКТИ

Виклики часу зумовлюють актуальність питання соціально-педагогічної діяльності майбутніх вчителів початкової школи. У енциклопедії з соціальної роботи метою *соціально-педагогічної діяльності* визначено: створення сприятливих соціокультурних умов соціалізації особистості, визначається соціальною політикою держави та

конкретизується низкою завдань. Пріоритетним у даній діяльності є допомога у позитивній соціалізації особистості, а саме в інтеграції у суспільство, допомога в її розвитку, освіті, вихованні, самовизначенні.[3] Важливим напрямом даної діяльності є сприяння в адаптації та позитивній соціалізації особистості шляхом допомоги їй у засвоєнні соціальних цінностей і норм; створення умов для психологічного комфорту особистості; створення приймаючого та підтримуючого середовища, «оздоровлення» її соціальних стосунків, «запуск» механізмів самоорганізації, саморозвитку тощо [3, с. 266].

С. Литвиненко соціально-педагогічну діяльність учителя початкової школи розуміє як органічну складову його професійно-педагогічної діяльності, як структурно-динамічну сукупність цілеспрямованих соціально-педагогічних дій, здійснюваних у мікросоціумі з метою підтримки розвитку і соціалізації дітей [1, с. 12-13].

Ми погоджуємося з тим, що для вчителя початкової школи здійснення соціально-педагогічної діяльності, зокрема полягає у вивчення особистості дітей, їхніх інтересів і потреб, труднощів і проблем, конфліктів, відхилень у поведінці та своєчасне надання допомоги; соціальне виховання і розвиток дітей; збереження і зміцнення здоров'я, охорона і захист прав дітей; педагогічне керівництво дитячою групою, підтримка адаптації і профілактика дезадаптації молодших школярів; створення комфортного, особистісно-орієнтованого простору шкільного мікросередовища; вивчення умов життя, оточення дитини, встановлення партнерських стосунків із сім'ями учнів, надання необхідної педагогічної допомоги у вихованні та ін. [1, с. 26].

Важливим напрямком соціально-педагогічної роботи з майбутніми вчителями початкової школи є формування соціальної компетентності, що пов'язана з оточенням, життям суспільства, соціальною діяльністю особистості (проявами якої є: здатність до співпраці; вміння розв'язувати проблеми у різних життєвих ситуаціях, комунікативні навички, активна участь у житті громади, вміння визначати особисті ролі в суспільстві та ін.) [3, с. 109].

Підсумовуючи, зазначимо, що питання соціально-педагогічної діяльності майбутніх вчителів початкової школи є важливим у дослідженні теми формування соціальної компетентності молодших школярів засобами мультимедійних технологій, що виступає перспективою подальших наукових пошуків.

ЛІТЕРАТУРА

1. Литвиненко С. А. Соціально-педагогічна підготовка майбутнього вчителя : монографія. Рівне, 2004. 302 с.
2. Ніколаєску І. А. Формування соціальної компетентності учнів загальноосвітніх навчальних закладів відповідно до вимог нових державних освітніх стандартів : науково-методичний посібник ОІПОПП. Черкаси, 2014. 76 с.
3. Соціальна педагогіка : мала енциклопедія / Т. Ф. Алексєєнко [та ін.] ; за ред. І. Д. Зверєвої. – Київ, 2008. 336 с.